

Svea hovrätt

Mark- och miljööverdomstolen

UTVECKLAT ÖVERKLAGANDE

Mål nr M 2528-19, tillstånd till fortsatt och utökad verksamhet vid avloppsreningsanläggning vid Käppalaverket

Efter erhållna anstånd anför Käppalaförbundet ("Förbundet") följande till utveckling av sitt överklagande.

I dom den 13 februari 2019 biföll mark- och miljödomstolen endast delvis Förbundets överklagande av miljöprövningsdelegationens tillståndsbeslut den 13 december 2017. De delar som inte vann bifall utgjordes av a) del av villkor 6 och b) villkor 9. Förbundet fullföljer sitt överklagande enbart vad avser del av villkor 6.

A. Yrkande

- (1) Förbundet yrkar att Mark- och miljööverdomstolen lämnar prövningstillstånd.
- (2) Förbundet yrkar att Mark- och miljööverdomstolen ändrar villkor 6 så att de tidsangivelser som angetts i tabellen ändras till "byggskedet" respektive "driftskedet".
- (3) Förbundet yrkar att Mark- och miljööverdomstolen också ändrar villkor 6 så att begränsningsvärdena för totalmängder (ton/år) av totalfosfor och totalkväve utgår eller i vart fall höjs.

Yrkande (2) och (3) innebär att villkor 6 ska ges följande ändrade lydelse (text som utgår anges med ~~genomstruken~~ text, tillkommande text anges i **fet stil**).

Villkor 6

Avloppsreningsverket ska drivas så att högsta möjliga reningseffekt uppnås med tekniskt och ekonomiskt skäligen insatser.

Utsläppet för de sammanvägda flödena till recipienten får inte överstiga nedan angivna begränsningsvärden.

Ämne	Begränsningsvärden (halter som kalenderårsmedelvärde)		
	Till och med sju år från lagakraftvunnet beslut om tillstånd Under byggskedet	Efter sju år från lagakraftvunnet beslut om tillstånd Under driftskedet	
	mg/l	mg/l	ton
BOD ₇	8	6	
P-tot	0,3	0,20	13
N-tot	10	6	400

Begränsningsvärdena inkluderar allt bräddat/förbilet avloppsvatten i direkt anslutning till avloppsreningsverket. Vid bedömning av efterlevnad av begränsningsvärdena ~~för utgående totalmängder~~ ska extrema värden inte beaktas, om värdena beror på särskilda förhållanden, t.ex. kraftig nederbörd.

De angivna begränsningsvärdena ska kontrolleras enligt vid varje tidpunkt gällande föreskrifter från Naturvårdsverket om kontroll och utsläpp till vatten- och markrecipient från anläggningar för behandling av avloppsvatten från tätbebyggelse.

Yrkandena (2) och (3) är alternativa, vilket innebär att yrkande (2) ska bifallas även om Mark- och miljööverdomstolen avslår yrkande (3). I sådant fall börjar begränsningsvärdena för totalmängder gälla först under driftskedet.

B. Grunder

B.1 Inledning

1. Förbundet har genom miljöprövningsdelegationens beslut den 13 december 2017 fått tillstånd enligt miljöbalken till fortsatt och utökad verksamhet vid Käppalaverket i Lidingö stad. Tillståndet inbegriper en planerad ombyggnad av Käppalaverket och omfattar rening av avloppsvatten motsvarande en ekvivalent folkmängd av maximalt 900 000 personer räknat som årsmedelvärde och en maximal genomsnittlig veckobelastning om 1 800 000 personekvivalenter. Detta motsvarar ett maximalt dimensionerande avloppsvattenflöde till Käppalaverket om 72,3 Mm³/år
2. För tillståndet meddelades bl.a. villkor 6 som reglerar utsläppet till vatten av syreförbrukande substans (BOD7), totalfosfor och totalkväve. Såvitt här är av intresse meddelades för totalfosfor och totalkväve begränsningsvärden såväl för halter (mg/l) som för mängder (ton/år). Efter en sjuårig övergångstid under vilken Käppalaverket förutsätts byggas om gäller för totalfosfor att utsläppet inte får överstiga 0,20 mg/l som årsmedelvärde och inte heller 13 ton/år. För totalkväve gäller att utsläppet efter samma tidpunkt inte får överstiga 6 mg/l som årsmedelvärde och inte heller 400 ton/år.
3. Förbundet överklagade miljöprövningsdelegationens beslut till mark- och miljödomstolen med yrkande bl.a. att de i villkor 6 föreskrivna årsmängderna för totalfosfor och totalkväve skulle utgå. Domstolen avslog dock Förbundets överklagande i den delen.

B.2 Byggtid och drifttid i stället för fasta tidpunkter

4. Förbundet är medvetet om att det var Förbundet som genom sitt villkorsförslag i ansökan förde in en fast tidpunkt för när strängare utsläppskrav skulle börja gälla. Förslaget ska ses i ljuset av att Förbundet vid tiden för ansökans ingivande var av uppfattningen att det inte skulle bli fråga om några mer omfattande ombyggnadsåtgärder. Förbundet anförde i tillståndsansökan (avsnitt 8) att det endast skulle göras successiva anpassningar i reningsprocessen till en ökad belastning och framtida krav.
5. I komplettering av ansökan, daterad den 15 februari 2016, redovisade Förbundet dels vilka anpassningsåtgärder som planerades och bedömd tidsåtgång för dessa (avsnitt

19), dels vilka ytterligare anläggningsåtgärder som skulle bli nödvändiga för att klara strängare begränsningsvärden än de som Förbundets angett i sin ansökan (avsnitt 7).

6. I ett av länsstyrelsen upprättat beslutsförslag angavs skärpta begränsningsvärden jämfört med vad Förbundet hade föreslagit i ansökan; - dels skärptes halten för totalfosfor från 0,2 till 0,20, dels angavs årsmängder för totalfosfor (13 ton/år) och totalkväve (400 ton/år). I yttrande över beslutsförslaget, daterat den 21 november 2017, uppgav Förbundet (avsnitt A.1) att sådana villkor med stor sannolikhet skulle ställa krav på införande av annan eller kompletterande reningsteknik. Förbundet hänvisade till ett då pågående fullskaleförsök där en (av totalt elva) behandlingslinjer hade byggts om för förbättrad fosforavskiljning. Förbundet redovisade att de dittillsvarande erfarenheterna av försöket indikerade att den befintliga reningstekniken inte gav tillräcklig marginal till ett haltvillkor om 0,20 mg/l, än mindre marginal till nivån 0,18 mg/l som skulle krävas vid ett mängdvillkor om 13 ton/år. Förbundet framhöll att det fanns en beaktansvärd risk för att de i beslutsförslaget angivna begränsningsvärdena för fosfor (0,20 mg/l och 13 ton/år) skulle medföra att Förbundet måste införa ytterligare anläggningsförändringar utöver de som avsågs med fullskaleförsöket. Förbundet angav samtidigt att säkra slutsatser kunde dras först när fullskaleförsöket hade avslutats och utvärderats. Därefter skulle projektering, upphandling och implementering av eventuella tillkommande anläggningsförändringar tillkomma. Förbundet betonade att ett straffsanktionerat begränsningsvärde för totalfosfor om 0,20 mg/l kunde börja gälla *tidigast* sju år efter lagakraftvunnet tillstånd.
7. I överklagande till mark- och miljödomstolen, daterat den 30 januari 2018, hänvisade Förbundet på nytt till det alltjämt pågående fullskaleförsöket. Förbundet angav (avsnitt B.1.2) att sju års införandetid var väldigt kort och inte gav utrymme för nytillkommande eller oförutsedda svårigheter under projektgenomförandet.
8. I ett senare yttrande till mark- och miljödomstolen, daterat den 30 maj 2018, tog Förbundet på nytt upp den korta genomförandetiden (avsnitt A).

”De försök som nu pågår får utvisa om det är möjligt att uppnå en stabil drift med vald teknik. När försöken är klara och utvärdering skett kan det inte uteslutas att Förbundet tvingas se över den tekniska lösningen och initiera omfattande ändringar för att säkerställa att utgående fosforhalter varaktigt och stabilt underskrider 0,20 mg/l.”

9. Förbundet tillade i yttrandet (avsnitt A) att sådana ändringar som behövs för att varaktigt hålla utgående totalfosforhalter under 0,20 mg/l givetvis kommer att påverka genomförandetiden. Den sannolika konsekvensen av ett krav på totalfosfor om 0,18 mg/l (vilket blir konsekvensen av en årsmängd om 13 ton/år) är att Förbundet inte kan gå vidare i planeringen av de ombyggnadsåtgärder som ansökan avser utan att Förbundet måste överväga att införa annan reningsteknik och inleda ny tillståndsprövning baserad på sådan teknik.
10. Det ovan omtalade fullskaleförsöket har nu till vissa delar slutförts och utvärdering pågår. Försöket bekräftar Förbundets förhoppning att en motsvarande ombyggnad av de ytterligare tio behandlingslinjerna kan ge en utgående totalfosforhalt – efter fullt genomförd ombyggnad – som understiger 0,20 mg/l, dock utan marginal för att klara lägre utgående halter. Detta måste dock verifieras genom en tids driftoptimering m.m. efter genomförd ombyggnad. För att uthålligt klara 0,18 mg/l (vilket motsvarar 13 ton/år vid full drift) krävs ytterligare åtgärder och sådana åtgärder kräver i sin tur tid för utvärdering, projektering, upphandling och implementering. Det är högst troligt att den genomförda projekteringen av ombyggnadsåtgärder kommer att behöva revideras.
11. En slutsats som med säkerhet kan dras av fullskaleförsöket är att de ombyggnadsåtgärder som Förbundet angett i ansökan och som utgör del av förbundets talan, inte kommer att vara tillräckliga för att klara de utsläppskrav som ställts i målet och det är också uppenbart att alla de åtgärder som måste vidtas för att klara de ställda utsläppskraven för i första hand totalfosfor (även om kravnivån stannar vid 0,20 mg/l) inte kommer att hinna vara genomförda redan sju år efter lagakraftvunnet tillstånd. Förbundet anser det nu ändamålsenligt att i likhet med andra större ombyggnadsprojekt tillämpa en villkorsmetodik där något lindrigare krav tillåts gälla under byggtiden, då delar av verket kommer att vara avställt för ombyggnad m.m. Förbundet anser att den ändring som anges i yrkande (2) ryms inom ramen för Förbundets talan, även om begreppen ”byggtid” och ”drifttid” inte uttryckligen nämnts i tidigare yrkanden. Förbundet anser att den yrkade formuleringen av villkor 6 är en logisk följd av successivt skärpta utsläppskrav och den erfarenhet som vunnits genom det fullskaleförsök som pågått under i princip hela prövningen.

12. Till förtydligande av sin talan avser Förbundet att utföra följande byggrelaterade åtgärder för att minska halterna av totalfosfor och totalkväve i utgående avloppsvatten. Utförandet av dessa åtgärder innebär att det är fråga om ”byggtid” och den bortre gränsen för byggtiden är den i tillståndet bestämda igångsättningstiden:
- installation av förfällning och efterfällning med nya effektivare fällningskemikalier
 - införande av extern kolkälla
 - införande av rejektvattenrening
 - ombyggnad av samtliga elva behandlingsbassänger för ökad avskiljning av totalkväve, totalfosfor och BOD7.
 - åtgärder (ännu ej projekterade) för att uthålligt klara 0,18 mg/l totalfosfor
 - åtgärder (ännu ej projekterade) för att uthålligt klara 5,5 mg/l totalkväve
13. Förbundet åtar sig att underrätta tillsynsmyndigheten när åtgärderna ovan är vidtagna och byggtiden alltså är avslutad.

B.3 Totalmängder

14. Som angetts ovan innebär de föreskrivna årsmängderna att Käppalaverket vid full drift måste drivas så att halterna av totalfosfor och totalkväve inte överskrider 0,18 respektive 5,5 mg/l, annars bryter Förbundet mot villkor 6.
15. Varken miljöprövningsdelegationen eller mark- och miljödomstolen har ifrågasatt Förbundets uppgift att den planerade ombyggnaden av Käppalaverket innebär att fosforeringen utgör BAT. Detta, och att det inte är rimligt att ställa villkor som innebär att Förbundet måste utveckla ny teknik till mycket stora kostnader, har utgjort en utgångspunkt för mark- och miljödomstolens prövning (domskälen sid 60).
16. Genom de åtgärder som Förbundet planerat vidta i Käppalaverket skapas möjlighet att vid goda driftsbetingelser och optimala förhållanden begränsa halten totalfosfor i utgående avloppsvatten till 0,16 mg/l. Detta är en idealnivå som beräkningsmässigt kan uppnås vid optimala driftsbetingelser. Man kan vid villkorsprövningen inte utgå från att detta låga haltvärde kan klaras uthålligt vid de varierande driftsförhållanden som är normalt förekommande vid kommunala avloppsreningsverk. Det haltvärde för totalfosfor om 0,20 mg/l som Förbundet trots allt har accepterat innebär att Käppalaverket efter ombyggnad måste drivas till sin yttersta tekniska och praktiska

gräns när det gäller fosforavskiljning. Detta haltvärde säkerställer att Käppalaverket ständigt måste drivas på ett stabilt och optimalt sätt där utrymmet för enskilda misstag eller varierade driftsförhållanden blir mycket litet. Att Käppalaverket ska drivas så att högsta möjliga reningseffekt uppnås följer också av det första stycket i villkor 6.

17. De föreskrivna haltvärdena och årsmängderna harmonierar alltså inte och det finns inget underlag i målet som stödjer uppfattningen att det med tillämpning av BAT kan vara möjligt och rimligt att långsiktigt klara de lägre haltvärden som kommer att krävas för att klara årsvärdena i framtiden.
18. Som angetts ovan under punkten 9 ff är det numera klarlagt att kompletterande anläggningsförändringar kommer att bli nödvändiga i framtiden. Förbundet har inte utrett vilka typer av åtgärder som det kan bli fråga om, sannolikt kommer ny teknik att behöva utvecklas. Frågan är av central betydelse för Förbundet och som redovisats både vid miljöprövningsdelegationen och mark- och miljödomstolen (se exempelvis avsnitt A i Förbundets yttrande till mark- och miljödomstolen den 30 maj 2018) har Förbundet avvaktat med att ta tillståndet i anspråk tills villkorfrågan har avgjorts slutligt. Förbundet kan inte utesluta att Förbundet väljer att avstå från att ta tillståndet i anspråk och istället, om några år, inleder en ny tillståndsprövning baserad på ett helt annat, idag okänt, reningskoncept vad gäller fosfor.
19. Från rättssäkerhetssynpunkt måste straffsanktionerade begränsningsvärden tillåtas innehålla en rimlig marginal till de värden som faktiskt kan uppnås i anläggningen vid tillämpning av BAT. De föreskrivna totalmängderna innebär att så inte är fallet.
20. Mark- och miljödomstolen har funnit att begränsningsvärden för totalmängder inte krävs för att säkerställa att verksamheten inte kommer i konflikt med miljökvalitetsnormerna för vatten. Domstolen har efter ett längre resonemang kommit till slutsatsen att verksamheten inte kommer att kunna leda till en sänkning av den i sammanhanget kritiska kvalitetsfaktorn Näringsämnen (från måttlig till otillfredsställande), oavsett om begränsningsvärden för utsläppsmängder föreskrivs eller ej (domskälen sid 58 och 59). Förbundet anser att detta konstaterande är av central betydelse och en mycket viktig utgångspunkt för villkorsprövningen.
21. Mark- och miljödomstolen har därefter prövat om det likväl är rimligt enligt 2 kap. miljöbalken att föreskriva de aktuella begränsningsvärdena för totalmängder.

- a) Mark- och miljödomstolen har ansett att det beträffande totalfosfor finns en marginal mellan vad som faktiskt kan uppnås efter planerade åtgärder (0,16 mg/l) och vad som uthålligt måste klaras vid full drift (0,18 mg/l) för att inte totalmängden 13 ton/år ska överskridas. Domstolen har beräknat marginalen till minst 10 procent och angett att den är godtagbar.
- b) Mark- och miljödomstolen har också ansett att ett kombinerat halt- och mängdvillkor innebär en flexibilitet för Förbundet då villkoret kan uppnås antingen genom att minska mängden tillskottsvatten och/eller genom optimering av driften vid reningsverket. Domstolen har pekat på Förbundets möjligheter att minska inflödet av vatten till Käppalaverket. Vidare har domstolen pekat på att man vid mängdberäkningen kan bortse från värden som beror på särskilda förhållanden (extrema situationer).
22. Mark- och miljödomstolens resonemang är inte övertygande. Som Förbundet angett ovan under punkten 16 säkerställer de föreskrivna haltvärdena att Käppalaverket ständigt måste drivas på ett stabilt och optimalt sätt. Redan härav följer att begränsningsvärden för totalmängder inte är påkallade från tillåtlighetssynpunkt. Begränsningsvärdena ligger dessutom på en nivå som inte tillgodoser berättigade rättssäkerhetsaspekter (jfr punkten 19 ovan). Förbundet bemöter domstolens resonemang nedan under punkterna 23–27.
23. För närvarande ligger avskiljningsgraden i Käppalaverket med avseende på totalfosfor på 97–98 procent och genom de planerade ombyggnadsåtgärderna kommer avskiljningsgraden vid optimala driftsbetingelser att öka ytterligare. Denna ökning av avskiljningsgraden gör det möjligt att beräkningsmässigt nå ned till nivån 0,16 mg/l i utgående vatten. Den ytterligare ökning av avskiljningsgraden som skulle komma att krävas sker på marginalen och risken för att ökningen inte får tillräckligt genomslag vad gäller utgående totalhalter är betydande. Mark- och miljödomstolens marginalberäkning blir därför missvisande. 10 procent kan låta som en betryggande marginal vid första anblick men det innebär i praktiken att Förbundet måste rena bort 97,5 istället för 97,2 procent av inkommande mängder totalfosfor. Mätosäkerheten för fosfor i utgående vatten är dessutom fem procent med den akkrediterade mätmetod som används (SS-EN ISO 6878:2005) vilket innebär att ett utsläpp på 0,175 mg/l kan resultera i ett analysresultat som överskrider det straffsanktionerade begränsningsvärdet vid full drift. När det gäller

mätosäkerheterna hänvisar Förbundet särskilt till vad som anförts i avsnitt 7.3 i kompletteringen till miljöprövningsdelegationen den 15 februari 2016.

24. Vad gäller totalkväve visar fullskaleförsöket att planerad reningsteknik vid optimala driftsbetingelser kan åstadkomma ett utsläpp om ca 5 mg/l. Detta ger viss marginal till haltvillkoret om 6 mg/l men otillräcklig marginal till det i praktiken strängare haltvillkoret vid full drift om 5,5 mg/l. Som redovisats under avsnitt 7.1 i Förbundets komplettering till miljöprövningsdelegationen den 15 februari 2016 kommer troligen kompletterande eller ny reningsteknik att behöva införas.
25. Här bör särskilt poängteras de olika förutsättningar som råder för rening av totalfosfor och totalkväve, och vilken effekt en långtgående fosforrening tenderar att få på kvävehalterna. För att uppnå erforderliga fosforhalter tillämpas höga doser av fällningskemikalier i det nu pågående fullskaleförsöket. En följd av detta är att den biologiska reningsprocessen, som står för avskiljningen av kväve, får näringsbrist (fosfor är ett essentiellt näringsämne för mikroorganismerna). Denna näringsbrist visar sig i att slammets förmåga att sjunka försämras och detta mäts med enheten SVI (slamvolymindex). Låg SVI medför ett litet volymbehov i reningsbassängerna och stor kapacitet i den biologiska kvävereningsprocessen. I den ursprungliga tekniska lösningen har dimensionerande värde på SVI satts till 150 ml/g. Med den nu kraftiga doseringen av fällningskemikalier för att uppfylla de skärpta nivåerna av fosfor, har försöket resulterat i SVI mellan 250–300 ml/g. Följden blir att andra tekniker, t. ex MBBR, kommer krävas för att kompensera för otillräckliga volymer i reningsbassängerna.
26. Mark- och miljödomstolen har i sin dom gjort samma bedömning för totalkväve som för totalfosfor, och därtill påpekat att villkoret kan uppfyllas genom att Förbundet minskar mängden tillskottsvatten (sid 61). Halten totalkväve i utgående vatten påverkas till stor del av halten i inkommande vatten. Genom fördenitrifikationen kan 80 procent av kvävet i inkommande vatten renas bort. Denna procentsats kan inte höjas med aktuell anläggningsutförande. En minskning av mängden tillskottsvatten medför därför att halten och mängderna av kväve ut från fördenitrifikationen ökar och att en större andel måste hanteras i ett andra kemikalieintensivt steg, s.k. efterdenitrifikation. Domstolens resonemang att en minskad mängd tillskottsvatten kan underlätta för Förbundet att nå de skärpta begränsningsvärdena är således felaktigt.

27. Förbundet anser därför att det inte är möjligt att med BAT samtidigt innehålla både mängdvillkor för totalkväve och totalfosfor.
28. Mark- och miljödomstolen har vidare missuppfattat de faktiska förhållandena när det gäller Förbundets rådighet över ledningsnätet. Förbundet är ett kommunalförbund med 11 medlemskommuner. Förbundet äger de delar av ledningsnätet som betjänar mer än en kommun (65 km bergtunnlar och 8 km ledningar, se avsnitt 2.4 i ansökan) medan medlemskommunerna äger resterande delar av nätet. Anslutning av kommunernas nät till Förbundets nät sker i ett femtiotal punkter. Förbundet äger alltså endast ca tre procent av det totala ledningsnätet. Miljöprövningsdelegationen noterade detta förhållande och angav på sid 30 i sitt beslut att de enskilda kommunernas ledningsnät fram till anslutningspunkterna mot Förbundets ledningar inte omfattas av tillståndet. Vid villkorsprövningen utgick miljöprövningsdelegationen från att Förbundet inte har rådighet över kommunernas ledningssystem och därför inte direkt kan påverka hur kommunerna väljer att underhålla sina nät eller vilka investeringar som de gör i nätet. Miljöprövningsdelegationen föreskrev som villkor (nr 4) att Förbundet ska *verka för* att de anslutna kommunerna ska förbättra sina system i syfte att begränsa tillflödet av annat vatten än spillvatten. Förbundet menar att miljöprövningsdelegationens bedömningar och slutsatser är korrekta och att mark- och miljödomstolen saknar fog för sin uppfattning, att Förbundet kan vidta åtgärder för att minska mängden tillskottsvatten i den omfattning som skulle behövas för att klara de föreskrivna totalmängderna. Förbundet menar att domstolen istället borde ha tagit fasta på vad den anfört i domskälen (sid 60), nämligen att villkor generellt bara ska avse sådant som tillståndshavaren har faktiska och rättsliga förutsättningar att klara av. Att villkor 6 utformas så att man vid beräkningen av årsmängder får bortse från extrema värden anser Förbundet i och för sig vara positivt, det är dock fråga om en ventil som enligt sin ordalydelse endast får användas i yttersta undantagsfall och den ger definitivt inte Förbundet den trygghet som behövs inför sitt ställningstagande till om tillståndet ska tas i anspråk eller inte.
29. Om Mark- och miljööverdomstolen skulle finna att begränsningsvärdena för årsmängderna av totalfosfor och totalkväve är påkallade, bör dessa värden inte understiga 14,5 ton/år för totalfosfor eller 440 ton/år för totalkväve.

30. Förbundet vill avslutningsvis även tillägga följande. Mark- och miljööverdomstolen har i dom den 18 februari 2019 (i mål M 316-18) prövat villkor för utsläppet av totalfosfor från Henriksdals reningsverk i Stockholm. Mark- och miljööverdomstolen föreskrev därvid, utöver ett haltvillkor om 0,20 mg/l, ett mängdvillkor om 27 ton/år. Av domskälen framgår att mängdvillkoret motiverades för att säkerställa att verksamheten inte kommer i konflikt med miljökvalitetsnormerna för vatten. Som utvecklats ovan gör sig detta argument inte gällande när det gäller utsläppen från Käppalaverket. I personekvivalenter räknat är Henriksdalsverket 50 procent större än Käppalaverket, dock medger det föreskriva mängdvillkoret ett mer än dubbelt så stort utsläpp av totalfosfor än vad som medgetts för Käppalaverket. Ett mängdvillkor för totalfosfor motsvarande det som föreskrivits för Henriksdalsverket, justerat för personekvivalenter, skulle för Käppalaverket motsvara 18 ton/år. Enligt Förbundet saknas anledning att föreskriva strängare villkor i denna del för Käppalaverket än för Henriksdalsverket. Det kan även tilläggas att Stockholm Vatten AB har överklagat villkoret och yrkat att det ska utgå eller i andra hand ökas till 34 ton/år (jfr Högsta domstolens mål T 1410-19).

C. Skäl för prövningstillstånd

31. Förbundet anser på grund av det ovan anförda att det finns anledning att betvivla riktigheten i mark- och miljödomstolens dom. Förbundet har redovisat en mängd omständigheter som var för sig och sammantaget talar för att villkor 6 ska ändras vad avser tidsangivelser och årsmängder för utsläppen av totalfosfor och totalkväve. Med hänsyn till Mark- och miljööverdomstolens dom rörande Henriksdals reningsverk (mål i M 316-18) är det också av vikt för ledning av rättstillämpningen att målet tas upp till prövning.

D. Övrigt

32. Förbundet har tagit del av handlingarna i Miljö- och stadsbyggnadsnämndens överklagande och vill påtala ett sakfel. Nämnden anför på sid 2 i aktbil. 10 att företrädare för Förbundet vid möte ska ha meddelat att framgång för nämndens yrkande inte skulle innebära en risk för att verksamhetstillståndet inte kan tas i anspråk. Detta stämmer inte, vilket även framgår av den presentation som hölls vid mötet, jfr. sid 3 aktbil. 11.

33. Förbundet vill i sammanhanget upplysa att det är länsstyrelsen som utövar den operativa tillsynen över verksamheten vid Käppalaverket. Förbundet ifrågasätter vidare om Lidingö stads reglemente ger stöd för att nämnden får företräda kommunen på sätt som gjorts gällande. Nämndens åtgärd utgör inte tillsyn, offentlig kontroll eller övrig myndighetsutövning mot enskild. Förbundet ifrågasätter också i övrigt om det är fråga om fullgörande av en kommunal uppgift.
-

Stockholm den 29 april 2019
Käppalaförbundet, genom

Per Molander
(enligt fullmakt)

Erik Forsström
(enligt fullmakt)